

Zadeva C-315/02

Anneliese Lenz

proti

Finanzlandesdirektion für Tirol

(Predlog za sprejem predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija))

„Prosti pretok kapitala – Davek od dohodka iz kapitala – Dohodek iz kapitala avstrijskega izvora: končna 25-odstotna davčna stopnja ali davčna stopnja v višini polovice povprečne davčne stopnje za celoten dohodek – Dohodek iz kapitala, ki izvira iz drugih držav članic: običajna davčna stopnja“

Povzetek sodbe

Prosti pretok kapitala – Omejitve – Obdavčitev dohodka iz kapitala – Končni davek s 25-odstotno stopnjo ali običajni davek z uporabo davčne stopnje, znižane za polovico – Omejitev dohodka iz kapitala nacionalnega izvora – Tuji dohodek iz kapitala kot predmet običajnega davka od dohodka brez znižanja – Nedopustnost – Utemeljitev – Odsotnost

(Pogodba ES, člen 73(b) in 73(d)(1) in (3) (postala člena 56 ES in 58(1) in (3) ES))

Ureditev države članice, ki le prejemnikom dohodkov iz kapitala nacionalnega izvora dovoljuje, da izberejo končni davek s 25-odstotno ali običajni davek z uporabo davčne stopnje, znižane za polovico, medtem ko določa, da so dohodki iz kapitala z izvorom v drugi državi članici obvezno obdavčeni po običajni davčni stopnji davka od dohodka brez znižanja davčne stopnje, ni v skladu s členoma 73(b) in 73(d)(1) in (3) Pogodbe o ES (zdaj člena 56 ES in 58(1) in (3) ES).

Taka davčna zakonodaja pomeni prepovedano omejitev prostega pretoka kapitala, ker odvrta davčne zavezance, ki živijo v zadevni državi članici, od vlaganja svojega kapitala v družbe s sedežem v drugi državi članici, prav tako pa povzroča omejevalni učinek pri družbah s sedežem v drugih državah članicah, če pomeni oviro za njihovo zbiranje kapitala v zadevni državi članici.

Ta davčna zakonodaja ne more temeljiti na objektivni razliki položaja, ki upravičuje različno davčno obravnavanje, v skladu s členom 73(d)(1)(a) Pogodbe. V bistvu glede na davčno pravilo, ki ima namen oslabiti učinke dvojne obdavčitve davka od dobička pravnih oseb in nato davka od dohodka – dohodka, ki ga razdeli družba, v katero se vlaga, so delničarji, ki so v celoti obdavčljivi v zadevni državi članici in prejmejo dohodek iz kapitala od družbe s sedežem v drugi državi članici, zato v položaju, ki je primerljiv s položajem delničarjev, ki so prav tako v celoti obdavčljivi v tej državi članici, vendar prejemajo dohodek iz kapitala od družbe s sedežem v isti državi članici.

Dalje, ob odsotnosti neposredne zveze med pridobivanjem zadevnih davčnih ugodnosti, ki jih uživajo davčni zavezanci s sedežem v zadevni državi članici na podlagi njihovega dohodka iz kapitala nacionalnega izvora in obdavčitve dohodka družb z davkom od dobička pravnih oseb, in glede na to, da sta poleg tega davek od dohodka fizičnih oseb in davek od dobička pravnih oseb ločena davka, ki zadevata različne davčne zavezance, in glede na to, da na zasledovani cilj, in sicer oslabitev dvojne obdavčitve, nikakor ne bi vplivalo to, da bi bilo treba nuditi ugodnost te davčne zakonodaje prejemnikom dohodka iz kapitala, ki izvira iz druge države članice, zakonodaja

ne more biti upravičena s potrebo po zagotovitvi skladnosti zadevnega davčnega sistema.

Dalje ob odsotnosti take zveze zavrnitve dodelitve navedenih davčnih ugodnosti, do katerih so upravičeni prejemniki dohodkov iz kapitala, ki izvira iz druge države članice, ne more upravičiti okoliščin, da je dohodek družb, ki imajo sedež v drugi državi članici, predmet nižje obdavčitve v tej državi članici. Neugodno davčno obravnavanje, ki je v nasprotju s temeljno svobodo, ne more biti v preostalem upravičeno z obstojem drugih davčnih ugodnosti, če se domneva, da take ugodnosti obstajajo.

Znižanja davčnih prejemkov ne moremo obravnavati kot prevladujoči razlog splošnega interesa, na katerega bi se lahko sklicevalo za upravičenje ukrepa, ki je na celoma v nasprotju s temeljno svobodo.

(Glej točke 20-22, 28, 31-32, 34-36, 38, 40, 42-43, 49 ter točki 1 in 2 izreka.)

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 15. julija 2004(*)

„Prosti pretok kapitala – Davek od dohodka iz kapitala – Dohodek iz kapitala avstrijskega izvora: končna 25-odstotna davčna stopnja ali davčna stopnja v višini polovice povprečne davčne stopnje za celoten dohodek – Dohodek iz kapitala, ki izvira iz drugih držav članic: običajna davčna stopnja“

V zadevi C-315/02,

zaradi predloga Verwaltungsgerichtshofa (Avstrija), naslovljenega na Sodišče, na podlagi člena 234 ES, v postopku med

Anneliese Lenz

in

Finanzlandesdirektion für Tirol,

v postopku predhodnega odločanja o razlagi členov 73(b) in 73(d) Pogodbe ES (zdaj člena 56 ES in 58 ES),

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi P. Jann, predsednik senata, A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta in K. Lenaerts (poročevalci), sodniki,

generalni pravobranilec: A. Tizzano,

sodna tajnica: M.-F. Contet, glavna administratorica,

ob upoštevanju pisnih stališč?, ki so jih predložili:

- za A. Lenz C. Huber in R. Leitner, Wirtschaftsprüfer in Steuerberater,
- za avstrijsko vlado H. Dossi, zastopnik,
- za dansko vlado J. Molde, zastopnik,
- za francosko vlado G. de Bergues in P. Boussaroque, zastopnika,
- za vlado Združenega kraljestva K. Manji, zastopnik, ob sodelovanju M. Hoskinsa, barrister,
- za Komisijo Evropskih skupnosti K. Gross in R. Lyal, zastopnika,

na podlagi poročila za obravnavo,

na podlagi ustnih navedb A. Lenz, ki sta jo zastopala R. Leitner in G. Toifl, Steuerberater, avstrijske vlade, ki jo je zastopal J. Bauer, zastopnik, vlade Združenega kraljestva, ki jo je zastopal M. Hoskins, in Komisije, ki sta jo zastopala K. Gross in R. Lyal, na obravnavi z dne 29. januarja 2004,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na javni obravnavi 25. marca 2004

izreka naslednjo

Sodbo

1 S sklepom z dne 27. avgusta 2002, ki ga je Sodišče prejelo 27. avgusta 2002, je Verwaltungsgerichtshof v skladu s členom 234 ES predložilo Sodišču v predhodno odločanje tri vprašanja, ki se nanašajo na razlago členov 73(b) in 73(d) Pogodbe ES (zdaj člena 56 ES in 58 ES).

2 Ta vprašanja je ga. Lenz postavila v postopku pred navedenim sodiščem, v katerem je ugovarjala skladnosti avstrijskega davčnega prava, ki se nanaša na obdavčitev dohodka iz kapitala, s pravom Skupnosti.

Pravni okvir

3 Avstrijska davčna ureditev določa obdavčitev dohodkov družb s sedežem v Avstriji na dveh ravneh: na družbeni ravni od dobička, ki ga ustvari, po stalni stopnji 34 %, in na delničarski ravni od dohodka iz kapitala, to je od dividend in drugih prejemkov, ki jih razdeli družba.

4 Pri obdavčitvi delničarjev se veljavna ureditev spreminja v skladu s tem, ali je dohodek avstrijskega ali tujega izvora.

Obdavčitev dohodka iz kapitala avstrijskega izvora

5 Člen 93(2) Einkommensteuergesetzes 1988 (zakon iz leta 1988 o obdavčitvi dohodka, BGBl. 1988/400, v nadaljevanju: EStG) določa: „Domači dohodek iz kapitala avstrijskega izvora obstaja, kadar ima zavezanec za plačilo dohodka iz kapitala svoje prebivališče, glavno upravo ali sedež v Avstriji ali je podružnica v Avstriji kreditna institucija [...]“ (različica, objavljena v BGBl. 1996/201).

6 Člen 93(1) EStG (različica, objavljena v BGBl. 1996/201) določa: „V primeru dohodka iz kapitala avstrijskega izvora [...] se davek obračuna z odbitkom od dohodka iz kapitala

(Kapitalertragsteuer)“, ki znaša v skladu s § 95(1) EStG 25 %.

7 § 97(1) EStG (različica, objavljena v BGBl. 1996/797) določa, da se obveznost davka od dohodka iz kapitala „obravna, kot da je bila poravnana z odbitkom davka“. Dohodek iz kapitala tako ni predmet nadaljnjega davka od dohodka.

8 V primerih, kadar se plačilo za poravnavo davčne obveznosti (v nadaljevanju: dokonna obdavčitev) ne more obračunati z odbitkom pri viru (pri družbah), § 97(2) EStG določa, da se davek obračuna s „prostovoljnim plačilom, na izplačalnem mestu, v znesku, ki ustreza davku od dohodka iz kapitala“ (različica, objavljena v BGBl. 1996/797).

9 Če se davčni zavezanec odloči, da ne izbere dokonne obdavčitve v višini 25 % svojega dohodka iz kapitala avstrijskega izvora, je upravičen, v skladu s § 37(1) in (4) EStG (različica, objavljena v BGBl. 1996/797), do sistema „polovične stopnje“ (Halbsatzverfahren).

10 V tem primeru dohodek iz kapitala prispeva k določitvi celotnega obdavčljivega dobička, ki lahko povzroči povišanje uporabljive stopnje. Kakor koli, kot nadomestilo za to povišanje je tak dohodek iz kapitala predmet davčne stopnje, znižane za polovico običajne stopnje, ki se uporablja za celotni dohodek.

Obdavčitev dohodka iz kapitala tujega izvora

11 Tuji dohodek iz kapitala, plačan davčnemu zavezancu s prebivališčem v Avstriji, je predmet običajnega davka od dohodka. Zato prispeva k določitvi celotnega obdavčljivega dohodka in je navadno predmet davka od dohodka, katerega najvišja stopnja ne presega 50 %.

12 Avstrijski pravni okvir je bil dopolnjen z zakonom, ki je začel veljati 1. aprila 2002. Ta zakon je bil sprejet po sporu v postopku v glavni stvari, zato nanj ne vpliva.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

13 Ga. Lenz, nemška državljanka, v celoti zavezanica za plačilo davka v Avstriji, je v davčni napovedi za leto 1996 prijavila dohodek iz kapitala v obliki dividend, ki jih je prejela od delniških družb s sedežem v Nemčiji. Avstrijska davčna uprava je od tega dohodka obračunala običajni davek od dohodka. Polovična obdavčitev, določena v § 37 EStG, in dokonna obdavčitev, določena v § 97, v zvezi s § 93 EStG (v nadaljevanju: zadevne davčne ugodnosti), se nanašata le na dohodek iz kapitala avstrijskega izvora.

14 Ker je ga. Lenz menila, da je bila uporaba običajne progresivne stopnje davka od njenega dohodka iz kapitala nemškega izvora v nasprotju s prostim pretokom kapitala, določenim v § 73(b), prvi odstavek, Pogodbe ES, je vložila pritožbo na Finanzlandesdirektion für Tirol. Ta pritožba je bila zavrnjena z odločbo z dne 16. aprila 1999, proti kateri je ga. Lenz vložila pritožbo na Verwaltungsgerichtshofu.

15 V teh okoliščinah je Verwaltungsgerichtshof odločilo, da prekine odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predloži naslednja vprašanja:

„1. Ali določbe člena 73(b), prvi odstavek, v zvezi s členom 73(d), prvi odstavek (a) in (b) ter tretji odstavek, Pogodbe ES (zdaj člen 56(1) v zvezi s členom 58(1)(a), (b) in (3), Pogodbe ES) nasprotujejo določbi, kot je določba člena 97(1) in (4) EStG v zvezi s členom 37(1) in (4) EStG, v skladu s katero lahko davčni zavezanec pri prejemu dividend iz domačih delnic izbere, ali naj bodo pavšalno in dokončno obdavčene po stopnji 25 % ali pa naj bodo obdavčene po stopnji, enaki polovici povprečne davčne stopnje za celotni dohodek, pri čemer so dividende iz tujih delnic vedno obdavčene po normalni stopnji davka od dohodka?

2. Ali je stopnja obdavčitve dobička delniške družbe, v kateri obstaja delež in ki ima sedež in glavno upravo v drugi državi članici ali v tretji državi, pomembna za odgovor na prvo vprašanje?

3. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali je lahko položaj, opisan v členu 73(b)(1) Pogodbe ES, dosežen tako, da se davek od dobička pravnih oseb, ki ga delniške družbe s sedežem in glavno upravo v drugih državah članicah ali tretjih državah plačajo v državi, kjer imajo sedež, delno prišteje k avstrijskemu davku od dohodka prejemnikov dividend?“

Prvi dve vprašanji

16 Predložitveno sodišče s prvima dvema vprašanjema, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali člena 73(b)(1) in 73(d)(1) in (3) Pogodbe ES nasprotujeta zakonodaji države članice, ki pridrži uporabo dokončne obdavčitve po pavšalni stopnji 25 % ali po davčni stopnji, znižani za polovico, za dohodek iz kapitala, ki ga plača družba s sedežem v tej državi članici, z izjemo takega dohodka, ki ga plača družba s sedežem v drugi državi članici, in če je tako, ali je presoja skladnosti take zakonodaje s temi določbami Pogodbe ES odvisna od stopnje davka od dobička pravnih oseb na dobiček družb v državi, kjer imajo sedež.

17 Ker se spor v postopku v glavni stvari nanaša na zavrnitev davčnih organov države članice, daodobrijo zadevne davčne ugodnosti osebi, ki je popolnoma obdavčljiva v tej državi članici in ki je prejela dividende od družbe s sedežem v drugi državi članici, je na vprašanje treba odgovoriti le, če zadeva prosti pretok kapitala med državami članicami.

18 Najprej je treba preučiti, kot trdita ga. Lenz in Komisija Evropskih skupnosti, ali davčna zakonodaja, kot je zadevna v postopku v glavni stvari, omejuje prosti pretok kapitala v smislu člena 73(b)(1) Pogodbe ES.

19 V skladu z ustaljeno sodno prakso morajo države članice, čeprav neposredna obdavčitev spada v pristojnost držav članic, vseeno izvrševati to pristojnost v skladu s pravom Skupnosti (sodbe z dne 11. avgusta 1995 v zadevi Wielockx, C-80/94, Recueil, str. I-2493, točka 16; z dne 6. junija 2000 v zadevi Verkooijen, C-35/98, Recueil, str. I-4071, točka 32, in z dne 4. marca 2004 v zadevi Komisija proti Franciji, C-334/02, še neobjavljena v Recueil, točka 21).

20 V tem primeru zadevna davčna zakonodaja odvrta davčne zavezance, ki živijo v Avstriji, od vlaganja kapitala v družbe s sedežem v drugi državi članici. Zakonodaja takemu davčnemu zavezancu pri obdavčitvi njegovega dohodka iz kapitala avstrijskega izvora omogoča, da izbere med dokončno obdavčitvijo po pavšalni stopnji 25 % in običajnim davkom od dohodka po stopnji, znižani za polovico, kadar je njegov dohodek iz kapitala, ki izvira iz druge države članice, predmet uporabe običajnega davka od dohodka, katerega stopnja lahko doseže 50 %.

21 Zadevna zakonodaja povzroča tudi omejevalni učinek pri družbah s sedežem v drugih državah članicah, če pomeni oviro za njihovo zbiranje kapitala v Avstriji. Ko se dohodek iz kapitala, ki izvira iz druge države članice, davčno manj ugodno obravnava kot dohodek iz kapitala avstrijskega izvora, so delnice družb s sedežem v drugih državah članicah za vlagatelje, ki živijo v

Avstriji, manj privla?ne kot delnice dru?b s sede?em v tej dr?zavi ?lanici (glej sodbi v zadevah Verkooijen, navedena zgoraj, to?ka 35, in Komisija proti Franciji, navedena zgoraj, to?ka 24).

22 Iz zgoraj navedenega sledi, da zakonodaja, kot je zadevna v postopku v glavni stvari, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala, ki jo ?len 73(b)(1) Pogodbe ES na?eloma prepoveduje.

23 Vendar je vseeno treba preu?iti, ali je ta omejitev prostega pretoka kapitala lahko upravi?ena glede na dolo?be Pogodbe ES.

24 Glede tega je treba opomniti, v skladu s ?lenom 73(d)(1) Pogodbe ES, da „dolo?be ?lena 73(b)(1) ne posegajo v pravice dr?zav ?lanic, da uporabljajo ustrezne predpise svojega dav?nega prava, v katerih so razli?no obravnavani dav?ni zavezanci, ki niso v enakem polo?aju glede na prebivali?e ali kraj, v katerem je nalo?en njihov kapital“ oziroma v njihovo pravico, da „sprejmejo vse potrebne ukrepe za prepre?evanje kr?itev nacionalnih zakonov in drugih predpisov“.

25 Po mnenju avstrijske, danske, in francoske vlade ter vlade Zdru?enega kraljestva iz te dolo?be jasno izhaja, da so dr?zave ?lanice upravi?ene, da ohranijo zadevne dav?ne ugodnosti za dohodek iz kapitala, ki ga pla?ajo dru?be s sede?em na njihovem ozemlju.

26 V zvezi s tem je treba opomniti, da ?len 73(d)(1) Pogodbe ES, ki ga je treba kot primer odstopanja od na?ela prostega pretoka kapitala razlagati strogo, ne more biti razlagan v smislu, da je kakr?na koli zakonodaja, ki razlikuje med dav?nimi zavezanci glede na kraj, v katerem vlagajo kapital, samodejno skladna s Pogodbo ES. Odstopanje iz ?lena 73(d)(1) Pogodbe ES je samo po sebi omejeno s ?lenom 73(d)(3) Pogodbe ES, ki dolo?a, da nacionalne dolo?be iz tretjega odstavka tega ?lena „ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala in pla?il iz ?lena 73(b)“.

27 Zato je treba razlikovati med neenakim obravnavanjem, ki je dovoljeno s ?lenom 73(d)(1) Pogodbe, in samovoljno diskriminacijo, ki je prepovedana s ?lenom 73(d)(3) Pogodbe. Iz sodne prakse izhaja, da mora razli?no obravnavanje, da bi lahko nacionalno dav?no ureditev, kot je zadevna, ki razlikuje med dohodkom iz kapitala, ki ga pla?ajo dru?be s sede?em na ozemlju zadevne dr?zave ?lanice, in dohodkom, ki izvira iz druge dr?zave ?lanice, obravnavati kot skladno z dolo?bami Pogodbe ES o prostem pretoku kapitala, zadevati polo?aje, ki niso objektivno primerljivi ali mora biti upravi?eno s prevladujo?imi razlogi v javnem interesu, kot so potreba po varovanju skladnosti dav?nega sistema, boj proti izogibanju davkom in u?inkovitost dav?nega nadzora (sodbe v zadevah Verkooijen, navedena zgoraj, to?ka 43; z dne 21. novembra 2002 v zadevi X in Y, C-436/00, Recueil, str. I?10829, to?ki 49 in 72, in Komisija proti Franciji, navedena zgoraj, to?ka 27). Da bi upravi?ili razli?no obravnavanje med razli?nimi vrstami dohodka iz kapitala, to ne sme iti preko tega, kar je nujno za doseganje ciljev zakonodaje.

28 Vlade, ki so predstavile stali?a v tej zadevi, trdijo, prvi?, da avstrijski organi pobirajo delno od dru?b in delno od delni?arjev davek od dohodka, ki ga dru?be s sede?em v Avstriji razdelijo med delni?arje. Dru?bam s sede?em zunaj njihovega ozemlja avstrijski organi nimajo pravice obra?unati davka od dohodka dru?b enako. Zadevna dav?na zakonodaja tako temelji na objektivni razliki polo?aja, ki upravi?uje razli?no dav?no obravnavanje, v skladu s ?lenom 73(d)(1)(a) Pogodbe (sodbi v zadevah Schumacker, to?ke od 30 do 34 in 37, in Verkooijen, to?ka 43).

29 Zato je treba preu?iti, ali se, v skladu s ?lenom 73(d)(1)(a) Pogodbe, razli?no obravnavanje osebe, v celoti obdav?ljive v Avstriji, glede na to, ali taka oseba prejema dohodek iz kapitala od dru?b s sede?em v tej dr?zavi ?lanici ali od dru?b s sede?em v drugih dr?zavah ?lanicah, nana?a na polo?aje, ki niso objektivno primerljivi.

30 Iz dokumentacije izhaja, da je namen avstrijske davčne zakonodaje oslabitev ekonomskega uinka dvojne obdavčitve dohodka družbe, ki izhaja iz obdavčitve dobička družbe z davkom od dobička pravnih oseb in obdavčitve delničarja, ki je davčni zavezanec, z davkom od dohodka za isti dohodek, ki se razdeli z dividendami.

31 Vendar sta oba, dohodek iz kapitala avstrijskega izvora in dohodek, ki izvira iz druge države članice, lahko predmet dvojne obdavčitve. V obeh primerih je dohodek na celoma najprej predmet davka od dobička pravnih oseb in nato, v obsegu, v katerem je razdeljen z dividendami, predmet davka od dohodka.

32 Po davčnem pravilu, katerega namen je oslabiti uinke dvojne obdavčitve dohodka, ki ga razdeli družba, v katero se vlaga, so delničarji, ki so v celoti obdavčljivi v Avstriji in prejmejo dohodek iz kapitala od družbe s sedežem v drugi državi članici, zato v položaju, ki je primerljiv s položajem delničarjev, ki so prav tako v celoti obdavčljivi v Avstriji, vendar prejemajo dohodek iz kapitala od družbe s sedežem v Avstriji.

33 Sledi, da avstrijska davčna zakonodaja, ki uporablja dokončno obdavčitev v višini 25 % ali davčno stopnjo, znižano za polovico, za dohodek iz kapitala, pod pogojem, da je ta dohodek avstrijskega izvora, nima zveze z različnim položajem, v smislu člena 73(d)(1)(a) Pogodbe, dohodka iz kapitala avstrijskega izvora in dohodka iz kapitala, ki izvira iz druge države članice (v zvezi s tem glej sodbi z dne 27. junija 1996 v zadevi Asscher, C-107/94, Recueil, str. I-3089, točke od 41 do 49, in v zadevi Gerritse, točke od 47 do 54).

34 Drugi, vlade, ki so predložile stališča Sodišča, trdijo, da avstrijska davčna zakonodaja objektivno temelji na potrebi po varovanju skladnosti nacionalnega davčnega sistema (sodbi z dne 28. januarja 1992 v zadevi Bachmann, C-204/90, Recueil, str. I-249, in v zadevi Komisija proti Belgiji, C-300/90, Recueil, str. I-305). V zvezi s tem trdijo, da so zadevne davčne ugodnosti namenjene oslabitvi učinkov dvojne obdavčitve dohodka družbe. V bistvu obstaja neposredna ekonomska zveza med obdavčitvijo dohodka družbe in temi davčnimi ugodnostmi. Zato je glede na to, da so le družbe s sedežem v Avstriji podvržene davku od dobička pravnih oseb v tej državi članici, upravičeno pridržati navedene davčne ugodnosti le za prejemnike dohodka iz kapitala avstrijskega izvora.

35 Pomembno je opozoriti, da v točkah 28 oziroma 31 zgoraj navedenih sodb v zadevi Bachmann in zadevi Komisija proti Belgiji, v katerih je Sodišče priznalo, da lahko potreba po ohranitvi skladnosti davčnega sistema upraviči omejevanje uresničevanja temeljne svobode, ki jo zagotavlja Pogodba, obstaja neposredna zveza med odbitnostjo prispevkov po pogodbah o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ter obdavčitvijo zneskov, ki jih plačajo zavarovanci po teh pogodbah, in da je to zvezo treba ohraniti zaradi varovanja skladnosti zadevnega davčnega sistema (glej zlasti sodbi z dne 28. oktobra 1999 v zadevi Vestergaard, C-55/98, Recueil, str. I-7641, točka 24, in v zadevi X in Y, točka 52).

36 V obravnavani zadevi je treba, ne glede na dejstvo, da sta davek od dohodka fizičnih oseb in davek od dobička pravnih oseb ločena davka, ki zadevata različne davčne zavezance (glej sodbe z dne 13. aprila 2000 v zadevi Baars, C-251/98, Recueil, str. I-2787, točka 40; v zadevi Verkooijen, točki 57 in 58, in z dne 18. septembra 2003 v zadevi Bosal, C-168/01, še neobjavljena v Recueil, točka 30), ugotoviti, da avstrijska davčna zakonodaja ne pogojuje pridobivanja zadevnih davčnih ugodnosti, ki jih uživajo davčni zavezanci s sedežem v Avstriji na podlagi njihovega dohodka iz kapitala avstrijskega izvora, z obdavčitvijo dohodka družb z davkom od dobička pravnih oseb.

37 Spomniti je treba tudi na to, da je treba trditev, ki temelji na potrebi po ohranitvi skladnosti

davžnega sistema, preveriti glede na cilj, ki ga zasleduje zadevna davžna zakonodaja (glej sodbo z dne 11. marca 2004 v zadevi *De Lasteyrie du Saillant*, C-9/02, še neobjavljena v *Recueil*, točka 67).

38 Na cilj, ki ga zasleduje avstrijska davžna zakonodaja, in sicer oslabitev dvojne obdavčitve, nikakor ne bi vplivalo to, da bi bilo treba nuditi ugodnost avstrijske davžne zakonodaje prejemnikom dohodka iz kapitala, ki izvira iz druge države članice. Nasprotno, dejstvo, da veljata dokončna obdavčitev v višini 25 % in davžna stopnja, znižana za polovico, samo za prejemnike dohodka iz kapitala avstrijskega izvora, ima uinek povečanja nesorazmerja med celotnim davžnim bremenom dohodka avstrijskih družb in bremenom dohodka družb s sedežem v drugi državi članici.

39 Zato utemeljitev, ki temelji na potrebi po ohranitvi skladnosti avstrijskega davžnega sistema, ne more biti sprejemljiva.

40 Dodelitev davžne ugodnosti tudi prejemnikom dohodka iz kapitala, ki izvira iz druge države članice, bi za zadevno državo članico pomenila znižanje teh davžnih prejemkov. Vendar iz ustaljene sodne prakse izhaja, da znižanja davžnih prejemkov ne moremo obravnavati kot prevladujočega razloga splošnega interesa, na katerega bi se lahko sklicevalo za upravičenje ukrepa, ki je naeloma v nasprotju s temeljno svoboščino (sodbe v zadevi *Verkooijen*, točka 59, z dne 3. oktobra 2002 v zadevi *Danner*, C-136/00, *Recueil*, str. I-8147, točka 56, in v zadevi *X in Y*, točka 50).

41 Dalje, v nasprotju s tem, kar trdita avstrijska in danska vlada, stopnja obdavčitve družb s sedežem v drugi državi članici pri presoji skladnosti nacionalne zakonodaje s členi 73(b) in 73(d)(1) in (3) Pogodbe za avstrijsko davžno zakonodajo ni pomembna.

42 V zvezi s tem je treba pripomniti, da pri kapitalu iz dohodka avstrijskega izvora zadevna davžna zakonodaja ne ugotavlja neposredne zveze med obdavčitvijo dohodka družbe na podlagi davka od dobička pravnih oseb in davžnimi ugodnostmi, ki jih uživajo davžni zavezanci s sedežem v Avstriji na podlagi davka od dohodka. V teh okoliščinah stopnja obdavčitve družb s sedežem zunaj avstrijskega ozemlja ne bi mogla upravičiti zavrnitve dodelitve teh finančnih ugodnosti prejemnikom dohodka iz kapitala, ki jim ga plačajo te družbe.

43 Res ne moremo izključiti možnosti, da razširitev zadevne davžne zakonodaje na dohodek iz kapitala, ki izvira iz druge države članice, lahko pomeni ugodnost za vlagatelje, ki živijo v Avstriji, da kupujejo delnice družb s sedežem v drugih državah članicah, kjer je davek od dobička pravnih oseb nižji kot v Avstriji, vendar ta možnost nikakor ne more upravičiti zakonodaje, kot je zadevna v postopku v glavni stvari. Glede trditve, ki temelji na morebitni davžni ugodnosti, da davžni zavezanci prejemajo v svoji državi stalnega prebivališča dohodek iz kapitala družb s sedežem v drugi državi članici, iz ustaljene sodne prakse jasno izhaja, da neugodno davžno obravnavanje, ki je v nasprotju s temeljno svoboščino, ne more biti upravičeno z obstojem drugih davžnih ugodnosti, če se domneva, da take ugodnosti obstajajo (sodba v zadevi *Verkooijen*, točka 61, in tam navedena sodna praksa).

44 Francoska vlada dalje trdi, da je avstrijska davžna zakonodaja utemeljena s potrebo po zagotovitvi učinkovitosti davžnega nadzora.

45 V zvezi s tem Sodišče navaja, da iz člena 73(d)(1)(b) Pogodbe, med drugimi določbami, izhaja, da se lahko na učinkovitost davčnega nadzora sklicuje z namenom upravičiti omejitve pri izvrševanju temeljnih svoboščin, ki jih zagotavlja Pogodba (glej sodbi z dne 8. julija 1999 v zadevi Baxter in drugi, C-254/97, Recueil, str. I-4809, točka 18, in z dne 26. septembra 2000 v zadevi Komisija proti Belgiji, C-478/98, Recueil, str. I-7587, točka 39).

46 Glede, prvič, davčne ugodnosti, ki izhaja iz obdavčitve dohodka iz kapitala avstrijskega izvora po znižani stopnji, ni bilo nikakor prikazano, da bi bil zaradi uporabe drugačnih davčnih stopenj, glede na izvor dohodka iz kapitala, davčni nadzor učinkovitejši.

47 Drugič, glede dokončne obdavčitve v višini 25 % je treba pripomniti, da davek odbijejo neposredno pri viru družbe s sedežem v Avstriji. Vendar, kot pravi generalni pravobranilec v točkah 33 in 34 sklepnih predlogov, davek, ki je po naravi dokončen, ne pomeni nujno davka pri viru. Tako člen 97(2) EstG določa, da v primeru, kadar odbitek pri viru ni mogoč, se končni davek lahko plaša s „prostovoljnim plačilom, na izplačilnem mestu, v znesku, ki ustreza davku od dohodka iz kapitala“. Glede dohodka družb s sedežem v drugih državah članicah bi bil lahko zato predviden postopek, podoben „prostovoljnemu plačilu“ davčni upravi.

48 Odbitek pri viru, ki ga izvedejo neposredno družbe s sedežem v Avstriji, je za davčno upravo lažja naloga kot „prostovoljno plačilo“. Vendar sama upravna neprijetnost ne more upravičiti ovire za temeljno svoboščino Pogodbe, kot je prosti pretok kapitala (sodba v zadevi Komisija proti Franciji, točki 29 in 30).

49 Glede na vse navedeno mora biti odgovor na prvi dve vprašanji, da člena 73(b)(1) in 73(d)(1) in (3) Pogodbe ES nasprotujeta zakonodaji, ki le prejemnikom dohodka iz kapitala avstrijskega izvora dovoljuje, da izberejo med dokončno obdavčitvijo po stopnji 25 % in običajnim davkom od dohodka z uporabo davčne stopnje, znižane za polovico, pod pogojem, da mora biti dohodek iz kapitala, ki izvira iz druge države članice, podvržen običajnemu davku od dohodka brez znižanja. Zavrnitev dodelitve davčnih ugodnosti prejemnikom dohodka iz kapitala, ki izvira iz druge države članice, ki so odobrene prejemnikom dohodka iz kapitala avstrijskega izvora, ne more biti upravičena na podlagi okoliščin, da je dohodek družb s sedežem v drugi državi članici podvržen nižji obdavčitvi v tej državi.

Tretje vprašanje

50 S tretjim vprašanjem nacionalno sodišče sprašuje, ali člen 73(b)(1) Pogodbe ES nasprotuje davčni zakonodaji, ki dovoljuje davčnemu zavezancu, ki živi v Avstriji in prejema dohodek iz kapitala, ki izvira iz druge države članice, da od svojega davka od dohodka sorazmerno odbije davek od dobička pravnih oseb, ki ga plaša družba, v kateri ima delež.

51 Ga. Linz in Komisija izražata dvom o dopustnosti tega vprašanja. Menita, da za reševanje postopka v glavni stvari to vprašanje ni pomembno, saj se nanaša na davčni sistem, ki v Avstriji ne velja.

52 V zvezi s tem je treba pripomniti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da Sodišče ne more odločati o predhodnem vprašanju, ki mu ga postavi nacionalno sodišče, ko je precej očitno, da iskana razlaga prava Skupnosti nima zveze z dejstvi ali predmetom postopka v glavni stvari oziroma ko gre za hipotetično vprašanje (sodbe z dne 16. julija 1992 v zadevi Meilicke, C-83/91, Recueil, str. I-4871, točka 25; z dne 13. julija 2000 v zadevi Idéal tourisme, C-36/99, Recueil, str. I-6049, točka 20, in z dne 5. februarja 2004 v zadevi Schneider, C-380/01, še neobjavljena v Recueil, točka 22).

53 Določbe, na katere se sklicuje v predlogu za sprejem predhodne odločbe, ne predvidevajo možnosti, da se v Avstriji odbije davek od dobička pravnih oseb, ki je bil plačan v drugi državi članici. Ko je Sodišče na tem mestu prosilo za nadaljnje podrobnosti, je avstrijska vlada potrdila, da davčna zakonodaja, v veljavi v času dejstev v postopku v glavni stvari, ni dovolila določitve odbitka, kot ga je navedlo predložitveno sodišče, niti na podlagi širše razlage prava.

54 V teh okoliščinah ni treba odgovoriti na tretje vprašanje.

Stroški

55 Stroški avstrijske, danske in francoske vlade ter vlade Združenega kraljestva in Komisije, ki so predložile stališča Sodišču, se ne povrnejo. Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred nacionalnim sodiščem, to odloži o stroških.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE (prvi senat)

v odgovor na vprašanja, ki jih je postavilo Verwaltungsgerichtshof s sklepom z dne 27. avgusta 2002, razsodilo:

1) **Ureditev, ki le prejemnikom dohodkov iz kapitala avstrijskega izvora dovoljuje, da izberejo končni davek s 25-odstotno stopnjo ali običajni davek z uporabo davčne stopnje, znižane za polovico, medtem ko določa, da so dohodki iz kapitala z izvorom v drugi državi članici obvezno obdavčeni po običajni davčni stopnji davka od dohodka brez znižanja davčne stopnje, ni v skladu s členoma 73(b) in 73(d)(1) in (3) Pogodbe ES (zdaj člena 56 ES in 58(1) in (3) ES).**

2) **Zavrnitve dodelitve enakih davčnih ugodnosti, do katerih so upravičeni prejemniki dohodkov iz kapitala avstrijskega izvora, imetnikom dohodkov iz kapitala, ki izvira iz druge države članice, ne more upravičiti okoliščina, da je dohodek družb, ki imajo sedež v drugi državi članici, predmet nižje obdavčitve v tej državi članici.**

Jann

Rosas

von Bahr

Silva de Lapuerta

Lenaerts

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 15. julija 2004.

Sodni tajnik

Predsednik prvega senata

R. Grass

* Jezik postopka: nemščina.